

Överklagande av Förvaltningsrätten i Jönköpings dom 2160-20

KAMMARRÄTTEN
I JÖNKÖPING

INKOM: 2020-07-29
MÅLNR: 2511-20
AKTBIL: 1

YRKANDEN

Jag yrkar på att Kamarrätten ska upphäva både Förvaltningsrättens dom och Polismyndighetens beslut att återkalla mina tillstånd att inneha skjutvapen samt att Kamarrätten ska besluta att vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis återlämnas till mig.

SKÄL FÖR YRKANDEN

Jag anser att Förvaltningsrättens beslut ska ändras av följande fyra anledningar.

För det första bör Förvaltningsrättens dom ändras för att rätten i sin beskrivning av skälen för sitt avgörande "blandade äpplen med päron" på ett sätt som inte håller juridiskt. I sitt resonemang talar rätten t ex om "omgivning" som att vara med i samma organisation medan utredarna i utredningen som rätten hänvisar till talar om "omgivning" som den man sammanbor med. I en annan del av sitt resonemang hänvisar rätten till ett stycke i en utredning som handlar om vad som gäller för en som ansöker om vapentillstånd medan jag som detta mål handlar om är innehavare och som det står i Rikspolisstyrelsen föreskrifter och allmänna råd om vapenlagstiftningen så behövs det ju starkare skäl för att återkalla ett vapentillstånd än för att avslå en vapenansökan.

För det andra bör Förvaltningsrättens beslut ändras för att rätten i sin beskrivning av skälen för avgörandet skriver att Polismyndighetens bedömning om min omgivning har stöd i lag även fast den inte har det.

För det tredje bör Förvaltningsrättens beslut ändras för att formuleringarna "skäligen kan antas" och "överhängande risk för påtryckningar, hot och våld" som fanns med i rättens beskrivning av skälen för avgörandet inte styrktes av någon form av bevis.

För det fjärde bör Förvaltningsrättens beslut ändras för att den har dömt fel utifrån de yttranden jag hade skickat till rätten inför att målet i Förvaltningsrätten startade.

UTVECKLING AV SKÄL FÖR YRKANDEN

Första anledningen

I skälen för avgörandet talar rätten t ex om "omgivning" som att vara med i samma organisation medan utredarna i utredningen som rätten hänvisar till talar om "omgivning" som den man sammanbor med. I SOU 1998:44 så nämns som exempel på omgivning som inte är lämplig att sökanden sammanbor med någon som är grovt kriminellt belastad eller svårt psykiskt sjuk. Att sammanbo med någon är inte samma sak som att känna någon eller att vara med i samma organisation som någon, utan sammanbor man med någon och alltså har vapnen i samma hushåll så är riskerna såklart mycket större. Hade det räckt med att man på något sätt kände någon grovt

kriminellt belastad eller svårt psykiskt sjuk för att man inte skulle vara lämplig att inneha vapen så hade såklart utredaren skrivit det i slutbetänkandet.

Här är citat från Förvaltningsrättens dom där de hänvisar till utredningen:

”I SOU 1998:44 s. 122 anges bl.a. följande angående tillstånd att inneha vapen. ... [I] dag ställs krav på sökandens lämplighet. I vapenlagen uttrycks detta så att tillstånd får meddelas endast om det skäligen kan antas att vapnet inte kommer att missbrukas. Härmed avses naturligtvis i första hand att sökanden ska vara laglydig och pålitlig. ... Stadgandet kan emellertid också användas i de fall sökandens omgivning är sådan att skjutvapen inte bör förekomma i denna, t.ex. om sökanden sammanbor med någon som är grovt kriminellt belastad eller svårt psykiskt sjuk.”

I en annan del av skälen för avgörandet tar rätten med några utdrag ur Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om vapenlagstiftningen, RPSFS 2009:13 där det står att det krävs starkare skäl för att återkalla ett vapentillstånd än för att avslå en vapenansökan, men sedan väljer rätten ändå i det efterföljande stycket att citera en text ur SOU 1998:44 s. 122 som handlar om en sökandes lämplighet. Då utredaren i SOU 1998:44 i det här fallet skriver om lämpligheten för en sökande så är det inte fullt ut tillämpligt på det nu aktuella målet som gäller återkallande av ett vapentillstånd, då det ju krävs starkare skäl.

Här är citat från Förvaltningsrättens dom där det nämns att det behövs starkare skäl för att återkalla ett tillstånd än för att avslå en vapenansökan:

”I 18 kap. Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om vapenlagstiftningen, RPSFS 2009:13 anges bl.a. följande. En återkallelse av ett tillstånd att inneha skjutvapen är en ingripande åtgärd och det är därför av största vikt att ett sådant beslut föregås av en omsorgsfull och noggrann prövning samt att utredningen i ärendet blir så fullständig som möjligt. I princip bör det dock krävas starkare skäl för att återkalla ett vapentillstånd än för att avslå en vapenansökan.

För att summera den första anledningen så kan nämnas att rätten hänvisar till en utredning som säger att omgivningen som ska beaktas är den man sammanbor med men ändå använder rätten detta till detta fall som gäller medlemmar i en politisk organisation samt att stycket i utredningen gäller en sökande medan det aktuella fallet gäller en innehavare.

Andra anledningen

I skälen för sitt avgörande skriver rätten:

”Polismyndighetens bedömning utgår emellertid inte från hans politiska åsikter eller medlemskap i organisationen, utan har sin utgångspunkt i de risker som hans omgivning innebär. En sådan bedömning har stöd i lag och innebär enligt förvaltningsrätten inte att han diskrimineras eller hindras från att engagera sig inom organisationen.”

Här är det Polismyndighetens bedömning om min omgivning som avses, men faktum är att detta med omgivning inte har stöd av lag, utan det står om ”omgivning” i SOU 1998:44 s. 122. SOU är inte lag, utan det är en rättskälla som ligger på ungefär samma nivå som rättspraxis. Att rätten skriver att en sådan bedömning har stöd i lag får Polismyndighetens resonemang och rättens avgörande att låta starkare än vad det är.

Tredje anledningen

I skälen för avgörandet använder rätten formuleringarna ”skäligen kan antas” och ”överhängande risk för”.

Här är två citat från domen där formuleringarna används:

"I vapenlagen uttrycks detta så att tillstånd får meddelas endast om det skäligen kan antas att vapnet inte kommer att missbrukas. Härmed avses naturligtvis i första hand att sökanden ska vara laglydig och pålitlig. ... Stadgandet kan emellertid också användas i de fall sökandens omgivning är sådan att skjutvapen inte bör förekomma i denna, t.ex. om sökanden sammanbor med någon som är grovt kriminellt belastad eller svårt psykiskt sjuk."

"Trots att Tobias Lindberg lever i en tillsynes ordnad tillvaro kan det, som framhålls i underrättelseenhetens PM, med hänsyn till vad som är känt om personerna inom organisationen inte bortses från den överhängande risk för påtryckningar, hot och våld som kan leda till att han inte har möjlighet att bibehålla kontrollen över sina vapen."

När man talar om ”skäligen kan antas” och ”överhängande risk för” så är det sannolikheten för något man syftar till. För att argumentet ska vara giltigt så ska det ju verkligen finnas en risk för att det man talar om ska inträffa och man ska kunna bevisa detta genom att antingen hänvisa till verkliga exempel eller till statistik. Några sådana bevis har inte Polismyndigheten framlagt och inte heller har rätten hänvisat till något bevis.

Nordiska motståndsrörelsen har funnits i 22 år och genom åren har tusentals medlemmar varit med i organisationen och av dessa har säkert många haft legala vapentillstånd. Om det var så stor sannolikhet att legala vapen kom till felaktig användning inom Nordiska motståndsrörelsen så måste ju Polismyndigheten rimligtvis kunna visa på sådana exempel eller hänvisa till statistik som tydliggör att det har hänt så ofta. Några sådana bevis har Polismyndigheten dock inte framlagt och därför bör inte rätten bara kunna säga att det ”skäligen kan antas” och ”överhängande risk” finns. För om det inte finns några exempel på att legala vapen kommit till felaktig användning eller att medlemmar inom rörelsen har påverkats att använda dem fel så är det tvärt om väldigt osannolikt att något sådant kan hända.

Fjärde anledningen

Jag anser att beslutet ska ändras för att Förvaltningsrätten gjorde fel bedömning när den säger att det inte är diskriminering när jag som medlem av en legal politisk organisation inte får äga legala skjutvapen. Om det blir praxis att medlemmar av en organisation inte får äga vapen så kommer det att göra att många kommer att avhålla sig från att söka medlemskap eller engagera sig och det är en slags diskriminering. Vidare bör mitt behov av jakt och prickskyttevapen då jag är en skötsam och laglydig medborgare som har gård, jaktmark och boskap, vilket jag tog upp i mina yttranden inför processen Förvaltningsrätten, väga tyngre än de påstådda risker som Polismyndigheten hävdar finns utan att kunna bifoga några bevis för dem. Mina argument i mitt yttrande till förvaltningsrätten bör även provas av Kammarrätten. Se bifogat yttrande från den 2 april längre ned i detta dokument.

Tobias Lindberg
740304-0657
Ängarna Björkelund 4
54591 Töreboda
0506-10333